

**DONES
SALVATGES**

IN

Àvia alemanya, mare anglesa, pare català. M'agrada ser d'aquí i d'allà. Vaig néixer a Granollers al 1980 i ara visc a la Garriga. És la gran de sis germans. I ha estudiat des de Cardedeu a Londres. Sempre lligada a Catalunya i la gestió cultural i una apassionada de l'art i la cultura. I de la música. De la música més que de res. És pura creativitat. I ja prepara un nou projecte empresarial. Canta i crea.

Tracy Sirés

"... amb una educació que valorés més la intel·ligència col·lectiva i emocional, potser aniríem millor"

La Tracy sorprèn. La veus, tranquil·la, serena, anglesa. Després la coneixes i te n'adones que és tot força, energia, empena, acció, passió, que és molt mediterrània. Organitzada, creativa i propositiva. El que vol, ho aconsegueix, a poc a poc i ben fet, per ordre i creativament. A per totes. La vaig conèixer com a gestora cultural, de les que gestionen els valors de les coses, no les coses i ara, m'he assabentat que a més a més canta. Quan li dic d'entrevistar-la em diu: "A la Martori, no se li pot dir que no"... Doncs apa que a la Sirés...

OUT

"Estudio Gestió Cultural a Londres i em graduo el 2002. De seguida torno a Catalunya i començo a treballar al teatre de la Garriga durant dos anys, després amb el Frederic Roda, director del Teatre de Ponent amb un projecte intercomarcal de teatres i creació de públics. Durant els últims 7 anys he estat gerent de l'associació de professionals de la Dansa". La seva definició de la seva carrera professional acaba aquí. Jo hi afegiria que viu de i per la creativitat i la cultura. Per la gestió dels valors que suposa. És a punt d'engegar MakeCommon, un projecte per unificar eines de gestió per associacions.

Petita biografia de gustos: què t'agrada i què no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi...

En general no tinc massa manies, hi ha un munt de coses que m'agraden: paella amb amics i família, escoltar bona música, anar a veure espectacles, cantar amb el meu guitarrista preferit... A nivell cultural, sóc bastant "omnívora", no em tanco amb un estil molt definit... Tinc una especial debilitat per cantants com Joni Mitchell, Eva Cassidy, Laura Marling, l'Ella i la Billie... tenen veus que m'hipnotitzen.

Defineix segons el teu diccionari personal les paraules: Home, Dona, Igualtat, Felicitat.

Buf... com era allò de els homes són de mart i les dones de venus? Doncs més o menys això.... i per mi la igualtat hauria de ser la llibertat per poder prendre decisions independentment del teu sexe o d'on hagis nascut, etc... Crec que és compatible amb la diversitat i la diferència. El que passa és que no n'hi

ha d'igualtat. Només cal veure com està el món. La felicitat són moments, però sí que crec que també es pot tenir una actitud davant la vida que generi aquests moments....

En què estàs liada ara?

Ara estic gaudint d'un any sabàtic, donant-me temps i espai per gaudir i descomprimir... Necessitava un temps sense fer res, per poder omplir-me de noves coses, per agafar perspectiva... i ara mateix estic començant MakeCommon que serà una eina online per millorar la comunicació interna de les associacions.

Com és un dia a dia normal per tu?

Depèn, ara no tinc una rutina estable, i no la vull tampoc! El que tenen en comú tots els dies són els esmorzars amb un pa d'espelta boníssim que fem a casa, la música, cantar, els petons, el whatsapp dels c.... i pensar en com fer viable el projecte professional.

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

Millor que el 1939, però no va massa bé. No tinc les respostes, intueixo que hem d'anar cap a una manera fer menys agressiva i més col·laborativa, amb uns valors menys egoistes... imagino que una educació que valorés més la intel·ligència col·lectiva i emocional, potser aniríem millor.

Quin és el paper de la dona en tot plegat? i de la dona com a agent artístic?

El mateix que el de l'home. No faria distincions en aquest cas. La responsabilitat la tenim tots plegats.

Com vas de salvatgisme?

N'estic aprenent. (El meu nòvio diu que m'estic a punt de graduar)

Les tres coses bones teves són... i les tres coses que és millor no explicar...

Faig un pastís de poma i una melmelada de llimona boníssims! Sóc conscient de les meves habilitats, treballadora i capaç de fer allò que em proposi. L'altra cara de la moneda: sóc patidora i obsessiva.

Regala'm una cita literària:

"Don't sit and wait, don't sit and dream, put on a smile, go find a scene"
Sixto Rodriguez